

РЕШЕНИЕ

№ 2802

гр. София, 25.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 02.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **295** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на К. И. И., ЕГН [ЕГН], действащ чрез адв. С. Р., срещу Решение № Ж - 921/ 01. 11. 2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което е приета за неоснователна жалба с вх. № Е-11К-00-19/15.08.2023г. и производството по нея е прекратено.

Според жалбоподателя оспореното решение е незаконосъобразно, неправилно и постановено при липса на разглеждане в пълен обем на доказателствата по административната преписка. Изразява се несъгласие със съдържанието и клаузите на предложеното допълнително споразумение към предварителния договор за присъединяване към електропреносната мрежа, в частност срещу изискваната цена от 18 985.19 лв. Твърди се, че разпределителното дружество не е спазило клаузи от договор ДПЕРМ [ЕГН]/23.08.2017г., уреждащи сроковете за включване на имота на жалбоподателя към разпределителната мрежа. Изложени са съображения, че КЕВР не е обсъдила доводите, че техническите условия в ДПЕРМ не са изпълнени. Иска се отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания. В проведените по делото съдебни заседания жалбоподателят се представлява от адв. Р., който поддържа жалбата и моли тя бъде уважена по изложените в нея съображения. Претендира разноски.

Ответникът – Комисията за енергийно и водно регулиране чрез юрисконсулт Н.

оспорва жалбата, като я счита за неоснователна и недоказана. Моли жалбата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД изразява писмено становище за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, установи от фактическа страна следното:

На 06.11.2015г. между жалбоподателя К. И. И. и „ЧЕЗ Разпределение България“ АД /сега „Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД/ е сключен предварителен договор за присъединяване /ПДПЕРМ/ № [ЕГН], съгласно който страните изразяват намерение за присъединяване към разпределителната електрическа мрежа на обект: „Жилищно строителство“, ПИ 055003 – за мил. строителство, землище на [населено място], общ. Е. П. – имот извън регулационните граници на населеното място.

Съгласно чл.2, ал.1 от договора страните се споразумяват за следните технически параметри на бъдещото присъединяване: предоставена мощност – 6 kW; ниво на напрежение – 1 kV; брой на фазите в мястото на присъединяване – три; граница на собственост на ел. съоръженията на НН – изходящите клеми на средствата за търговско измерване или изходящите клеми на разположените непосредствено след тях предпазители или прекъсвачи. Съгласно ал.2 присъединяването на обекта ще се извърши, като се "проектира, преориентира и продължи до имота съществуващата мрежа НН /при необходимост да се изградят и нови изводи/. Също така, следва да се монтира ново електромерно табло тип 1П на последния стълб от продължената мрежа. Новото ЕТ да се присъедини от мрежа НН, ТП „Караполци“ – [населено място]. В новото табло да се монтират нов трифазен електромер с входящ товаров прекъсвач без защита 3Х63А и изходящ автоматичен прекъсвач 3Х10А. Съгласно ал.3, посоченото съдържа изцяло условията, при които ще бъде присъединен обекта. Според договора, страните ще сключат договор за присъединяване на обекта след издаване на разрешение за строеж на обекта, като в договора страните ще уредят сроковете за изграждане на съоръженията за присъединяване, задълженията, които ще поемат във връзка с тяхното изграждане, цената за присъединяване, начина на заплащане и др.

Разрешението за строеж на второстепенна постройка на допълващо застрояване – лятна кухня със ЗД/РЗП 20.00 кв.м. е издадено на 26.09.2016г.

На 23.08.2017г. е сключен Договор за присъединяване към разпределителната мрежа /ДПЕРМ/ № [ЕГН] на обект: „жилищно строителство“, находящ се в ПИ 055003, землището на [населено място], общ. Е. П.. Съгласно чл.3 от ДПРЕМ присъединяването на обекта ще се извърши чрез електропроводни линии ниско напрежение, наричани „съоръжения за присъединяване“ съгласно условията на присъединяване с изх. № [ЕГН]. Техническите параметри са идентични с тези в предварителния договор. В договора е предвидено, че електроразпределителното дружество изготвя и съгласува работните проекти и изгражда съоръженията за присъединяване.

„Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е възложило изготвяне на инвестиционен проект за присъединителните съоръжения, но тъй като обектът е извън регулационните линии на населеното място, е възникнала необходимост за изготвяне и одобряване на ПУП – Парцеларен план /ПП/. С Решение № 266 от 29.10.2020г. на Общински съвет – Е. П. е дадено разрешение за изработване на ПУП – ПП. Проектът

на ПУП – ПП за въздушна линия ниско напрежение е одобрен със Заповед № ТС764/06.08.2021г., издадено е и разрешение за строеж , влязло в сила на 25.06.2022г. На 17.08.2022г. е подписан Протокол за откриване на строителна площадка и определяне на строителна линия. На 23.05.2023г. дружеството е издало потвърждение за изградени съоръжения.

„Електроразпределителни мрежи Запад“ ЕАД е изготвило допълнително споразумение към ДПЕРМ, което на 10.07.2023г. е връчено на жалбоподателя и до настоящия момент не е подписано от него.

На 15.08.2023г. К. И. И. подал до КЕВР жалба, в която заявил, че с предложеното допълнителното споразумение към договора за присъединяване се иска от него заплащане на сумата от 18 985,19 лв., възразява срещу заплащането на сумата, като изтъква, че вече е заплатил сумата от 3 884 лв.

КЕВР е извършила проверка, като е изискала становището на дружеството, както и информация от [община] дали присъединяваният обект попада в територията на регулационните линии на населеното място. В отговора /писмо изх. № Е-11К-00-19/14.09. 2023г. / е посочено, че обектът не попада в границите на селищното образувание на населеното място.

На 01.11.2023г. на закрито заседание КЕВР в състав „Енергетика“ е приела оспореното Решение № Ж - 921, с което подадената от К. И. жалба с вх. № Е-11К-00-19/15.08.2023г. е счетена за неоснователна и производството по нея е прекратено.

При така установеното от фактическа страна съдът намира от правна страна следното: Жалбата е подадена в срок, от лице с правен интерес от оспорването, поради което е допустима.

Съгласно чл. 76 от Закона за енергетиката (ЗЕ) Комисията контролира съответствието на извършваните лицензионни дейности с условията на издадените лицензии, като извършва превантивен, текущ и последващ контрол. Съгласно ал.4, т.2 от посочената разпоредба КЕВР контролира съответствието на изпълнението на лицензионната дейност с условията на лицензията, включително изпълнението на задълженията за предоставяне на достъп до мрежите, както и правилното прилагане на условията за предоставяне на достъп. С оглед на това и предвид разпоредбата на чл.22, ал.1,т.1 от ЗЕ, според която КЕВР разглежда жалби на ползватели на мрежи и съоръжения срещу оператори на преносни и разпределителни мрежи, решението се явява издадено от компетентен орган.

Решението е прието с единодушие и при спазване на изискуемата форма, като е спазена процедурата по Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката.

Решението обаче е незаконосъобразно, тъй като е взето при непълнота на доказателствата и неизяснена фактическа обстановка, което поставя под въпрос правилността на извода за неоснователност на подадената до КЕВР жалба.

Между страните не е спорно, че обектът на жалбоподателя се намира извън регулационните линии на населеното място, което е видно и от доказателствата по делото. Жалбоподателят не оспорва и че за присъединяването е необходимо да бъдат изградени допълнителни съоръжения.

КЕВР е приела, че договорът за присъединяване е сключен в съответствие с приложимата нормативна уредба и тъй като обектът не попада в регулационните линии на населеното място, правилно електроразпределителното дружество е

приложило цената за присъединяване съгласно чл.33, ал.4 от Наредба № 1 от 14.03.2017г. за регулиране на цените на електрическата енергия /Наредба № 1/2017г./ и Решение № Ц-002/29.03.2022г. на ДКЕВР, т.е. на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

Този извод на Комисията обаче е необоснован.

На първо място, КЕВР не е изисквала и респективно не е обсъдила и анализирала проекта на допълнително споразумение, който всъщност е основен предмет на оплакването на К. И., тъй като според твърденията на лицето именно в него е инкорпорирано и искането за заплащане на сумата от 18 985,19 лв. Освен по твърденията на страните, за наличието на такъв проект на допълнително споразумение може да се съди от единствено от документа на л.50 , именуван разписка за предадени документи, според който копие от споразумение към ДПЕРМ е получен от К. И. на 10.07.2023г. Екземпляр от този проект обаче няма данни да е изискван, респективно да е представен от разпределителното дружество, съответно не е наличен като част от административната преписка по делото. След като не се е запознал със съдържанието на проекта на споразумение и не се знае какво се предлага с него, не става ясно как административният орган е преценил, че същото е в съответствие с приложимата нормативна уредба. При положение, че няма яснота относно клаузите на предлаганото допълнително споразумение, не може да се направи обоснован извод, че същите съответстват на материалноправните разпоредби и на условията на лицензията.

На следващо място, КЕВР е приела, че изискваната цена за присъединяване от жалбоподателя правилно е приложена съгласно чл.33, ал.4 от Наредба № 1/2017г. Съгласно посочената разпоредба, цената за присъединяване на клиенти в територии извън регулация на населените места се определя на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения по индивидуален проект.

От доказателствата по делото е видно, че след подписването на ДПЕРМ жалбоподателят е заплатил сума в размер на 3884 лв., която съгласно издадената фактура № [ЕГН]/23.08.2017г. е за „присъединяване към ел. мрежа – ниско напрежение“. В жалбата си до КЕВР К. И. е изложил съображения, че е заплатил такава сума, но това обстоятелство не е обсъдено в контекста на допълнително претендираната от дружеството сума, съответно няма данни дали се включва или е приспадната от нея. Предвид липсата на обективни данни и на фактически констатации от страна на КЕВР каква всъщност е крайната цена за присъединяване и как е определена, не става ясно по какъв начин Комисията е стигнала до извода, че разпоредбата на чл.33, ал.4 е правилно приложена, т.е. че цената за присъединяване е на база действително направените разходи за изграждане на присъединителните съоръжения.

С оглед изложеното се налага извода, че КЕВР не е събрала всички относими доказателства и не е установила релевантните факти и обстоятелства, необходими за преценката относно основателността на жалбата на К. И.. Нарушен е принципът на истинност по чл.7, ал.1 и ал.2 от АПК и на служебното начало – чл.9, ал.2 АПК, както и чл. 35 от АПК. Това налага отмяна на оспореното решение и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените указания.

При този изход на спора следва да бъде уважена претенцията на жалбоподателя за присъждането на сторените по делото разноси в общ размер на 1010 лева, съгласно приложения списък.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2, предл. второ и чл.173, ал.2 от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 51 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на К. И. И. Решение № Ж - 921/ 01. 11. 2023г. на Комисията за енергийно и водно регулиране, с което е приета за неоснователна жалба с вх. № Е-11К-00-19/15.08.2023г. и производството по нея е прекратено.

ИЗПРАЩА преписката на Комисията за енергийно и водно регулиране за ново произнасяне по жалбата на К. И. И. с вх. № Е-11К-00-19/15.08.2023г. при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Комисията за енергийно и водно регулиране да заплати на К. И. И. сума в размер на 1010 лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: